

Rättsfallssamlingen

ARBETSDOKUMENT

DOM AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL (andra avdelningen)

den 18 september 2012*

”Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Nekat tillträde till det muntliga provet till följd av resultaten på de skriftliga proven — Begäran om omprövning — Särskild rätt för sökande att få tillgång till vissa upplysningar som rör dem själva — Syfte och omfattning — Rätt att få tillgång till de rättade skriftliga proven — Föreligger inte”

I mål F-96/09,

angående en talan enligt artikel 236 EG och artikel 152 EA,

Eva Cuallado Martorell, Augsburg (Tyskland), företrädd av advokaten M. Díez Lorenzo,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av B. Eggers och J. Baquero Cruz, båda i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

PERSONALDOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.I. Rofes i Pujol (referent) samt domarna I. Boruta och K. Bradley,

justitiesekreterare: W. Hakenberg,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av artikel 48.2 i rättegångsreglerna,

följande

Dom

- 1 Eva Cuallado Martorell har, genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 26 mars 2010, väckt förevarande talan och yrkat att personaldomstolen ska ogiltigförklara dels uttagningskommitténs beslut i uttagningsprov EPSO/AD/130/08, vilket anordnades av Europeiska

* Rättegångsspråk: spanska.

rekryteringsbyrån (Epsos), att inte låta henne delta i det muntliga provet, dels besluten att vägra lämna ut hennes rättade skriftliga prov och den individuella utvärderingsblanketten rörande dessa prov till henne.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 91a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”Varje talan som rör de områden som omfattas av artikel 2.2 skall föras mot den institution till vilken den tillsättningsmyndighet hör som befogenheterna har överlåtits till.”

- 3 I artikel 2 i Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Ekonomiska och sociala kommitténs, Regionkommitténs och EU-ombudsmannens beslut 2002/620/EG av den 25 juli 2002 om upprättande av Epsos (EGT L 197, s. 53) stadgas följande:

”1. [Epsos] skall ha de urvalsbefogenheter som genom artikel 30 första stycket i tjänsteföreskrifterna och genom bilaga III till tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheterna vid de institutioner som undertecknar föreliggande beslut. ...”

- 4 I artikel 4 i beslut 2002/620 om upprättande av Epsos, vilken avser frågor, klagomål och överklaganden, föreskrivs följande:

”Frågor och klagomål rörande utövandet av de befogenheter som tilldelas genom artikel 2.1 och 2.2 i detta beslut skall, med tillämpning av artikel 91a i tjänsteföreskrifterna, lämnas till [Epsos]. Eventuell talan inom detta område skall föras mot [Europeiska] kommissionen.”

- 5 I artikel 4 i beslut 2002/621/EG fattat av generalsekreterarna vid Europaparlamentet, rådet, kommissionen, justitiesekreteraren vid domstolen, generalsekreterarna vid revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och EU-ombudsmannens representant av den 25 juli 2002 om hur Epsos skall organiseras och fungera (EGT L 197, s. 56) föreskrivs följande:

”1. [Epsos] direktör skall för alla frågor eller klagomål som rör [Epsos] uppgifter ha de befogenheter som enligt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna tillfaller tillsättningsmyndigheten.

...”

- 6 Den 22 maj 2008 offentliggjorde Epsos meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/130/08 (nedan kallat meddelandet om uttagningsprov) i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 125 A, spanskspråkig utgåva, s. 1), vilket anordnades för att upprätta en reservlista över spanskspråkiga juristlingvister, i lönegrad AD 7, i syfte att tillsätta lediga tjänster inom de europeiska institutionerna, i synnerhet Europeiska unionens domstol, Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.

- 7 Vid anmälan till det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/130/08 (nedan kallat uttagningsprovet) var de sökande tvungna att välja mellan inriktningen ”domstolen”, där antalet sökande som kunde godkännas var begränsat till 25, och inriktningen ”parlamentet/rådet”, där antalet sökande som kunde godkännas var begränsat till 14.

- 8 I del I i avsnitt A i meddelandet om uttagningsprov, med rubriken ”Befattningsbeskrivning”, angavs följande:

”Inriktning ’domstolen’ ...	Inriktning ’parlamentet/rådet’ Uppföljning av lagstiftningsförfarandet och kontroll av språklig och juridisk överensstämmelse i lagtexter på spanska, som redan översatts och granskats, i förhållande till de andra språkversionerna av dessa texter, kontroll av texternas redaktionella kvalitet och av iakttagandet av formella skrivregler. Emellanåt översättning av korta juridiska texter, särskilt från engelska eller franska.”
--------------------------------	---

- 9 Del II i avsnitt A i meddelandet om uttagningsprov avsåg behörighetskraven för uttagningsprovet. I punkt 1 angavs följande, beträffande erforderliga utbildnings- eller andra behörighetsbevis:

”De sökande ska ha en utbildning som motsvarar en minst fyraårig avslutad universitets- eller högskoleutbildning i spansk rätt, styrkt med examensbevis eller motsvarande ...”

- 10 I punkt 2 i del II i avsnitt A i meddelandet om uttagningsprov föreskrevs följande, vad beträffar språkkunskaper:

”Inriktning ’domstolen’ ...	Inriktning ’parlamentet/rådet’ a) Sökande ska till fullo behärska spanska (språk 1). b) Fördjupade kunskaper i engelska eller franska (språk 2). c) Fördjupade kunskaper i tyska, engelska eller franska (språk 3), som måste vara ett annat än språk 2. d) För det frivilliga provet (språk 4), kunskaper i ett av följande språk (som måste vara ett annat än språken 2 och 3): [bulgariska, tjeckiska, danska, tyska, estniska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, ungerska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, finska eller svenska].
--------------------------------	--

...

De sökande ska i formuläret för webbanmälan ... och i ansökningsblanketten ... ange de språk som valts för de olika proven. Detta val får inte ändras efter anmälningsdatumet ...”

- 11 I avsnitt B i meddelandet om uttagningsprov, avseende genomförandet av uttagningsprovet, föreskrevs särskilt följande:

”3. Obligatoriska skriftliga prov – Poängsättning

Inriktning 'domstolen' ...	Inriktning 'parlamentet/rådet' a) Granskning av en juridisk text på spanska som innehåller fel vad gäller grammatik, syntax, stilnivå och juridiska uttryck. Detta prov är avsett att kontrollera att sökanden till fullo behärskar språk 1 och sökandens förmåga att uttrycka sig på det juridiska området. Provet kommer att poängsättas med 0–40 poäng (krav för godkänt: 20 poäng). Provtid: 2 timmar och 30 minuter. b) Översättning till spanska (språk 1), utan lexikon, av en juridisk text som är avfattad på engelska eller franska (språk 2), i enlighet med sökandens val. Provet kommer att poängsättas med 0–40 poäng (krav för godkänt: 20 poäng). Provtid: 2 timmar och 30 minuter. Prov b kommer endast att rättas om sökanden har uppnått godkänt resultat på prov a. c) Översättning till spanska (språk 1), utan lexikon, av en juridisk text som är avfattad på tyska, engelska eller franska [språk 3, som måste vara ett annat än det språk som valts för prov b]. Provet kommer att poängsättas med 0–40 poäng (krav för godkänt: 20 poäng). Provtid: 2 timmar och 30 minuter. Prov c kommer endast att rättas om sökanden har uppnått godkänt resultat på proven a och b.
-------------------------------	---

4. Obligatoriskt muntligt prov – Poängsättning

Sökande som har uppnått godkänt resultat på de obligatoriska skriftliga proven får delta i det muntliga provet.

En intervju med uttagningskommittén, på tyska, engelska eller franska (språk 5), ska göra det möjligt att bedöma följande:

- Sökandens allmänna och juridiska kunskaper. Uttagningskommittén kan vid detta tillfälle beakta kunskaper i andra språk än dem som användes i de skriftliga proven. De juridiska kunskaperna kommer att prövas på spanska.
- Förmågan att leda ett möte (inriktning 'parlamentet/rådet').
- De sökandes motivation och förmåga att anpassa sig till ett arbete i en mångkulturell miljö inom EU:s institutioner och organ. Eventuellt kan kompletterande frågor komma att ställas på spanska.

Provet kommer att poängsättas med 0–100 poäng (krav för godkänt: 50 poäng).

5. Frivilligt prov

Inriktning 'domstolen' ...	Inriktning 'parlamentet/rådet' Det frivilliga provet ska göra det möjligt för de sökande att visa bredden på sina språkkunskaper. Resultaten från dessa prov kommer inte att påverka upprättandet av reservlistan, vare sig vad gäller dess sammansättning eller vad gäller placeringen på listan, men gör det möjligt för institutionerna att använda reservlistan på bästa sätt vid rekrytering. Översättning till spanska (språk 1), med lexikon (ej elektroniskt), av en juridisk text som är avfattad på ett av de språk som anges i punkt 2 d i del II i avsnitt A (språk 4), i enlighet med sökandens val. Provet kommer att poängsättas med 0–20 poäng. Provtid: 1 timme. Provet kan komma att hållas samtidigt som de obligatoriska proven. Det kommer dock endast att rättas för de godkända sökande som förts upp på reservlistan.”
-------------------------------	---

- 12 I punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov fastställdes följande, beträffande de sökandes möjlighet att få tillgång till upplysningar som rör dem själva:

”I samband med urvalsförfaranden har de sökande en särskild rätt att, på de villkor som anges nedan, få tillgång till upplysningar som rör dem direkt och personligen. Denna rätt innebär att Epsa kan ge en sökande, som framställer begäran därom, ytterligare upplysningar som avser hans eller hennes deltagande i uttagningsprovet. Begäran om upplysningar ska skickas skriftligen till Epsa inom en månad efter det att resultaten från uttagningsprovet meddelats. Epsa ska svara inom en månad efter det att begäran mottagits. Begäran kommer att behandlas med hänsyn till att uttagningskommitténs arbete är hemligt enligt [artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna] och i enlighet med reglerna om skydd för enskilda vid behandling av personuppgifter. Exempel på sådana upplysningar som kan lämnas finns i punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande.”

- 13 Meddelandet om uttagningsprov kompletterades av en bilaga: den behandlade begäran om omprövning, överklaganden och klagomål till Europeiska ombudsmannen. I bilagan föreskrevs att de sökande som ansåg att ett beslut gick dem emot när som helst under uttagningsprovet kunde använda sig av följande möjligheter:

– Begäran om omprövning

En begäran om omprövning ska, inom 20 kalenderdagar från den dag då skrivelsen [från Epsa] med underrättelse om beslutet skickades elektroniskt, inges i form av en motiverad skrivelse till följande adress:

...

Epsa vidarebefordrar begäran till uttagningskommitténs ordförande, om uttagningskommittén är behörig att pröva den, och ett svar ska snarast möjligt skickas till den sökande.

– Överklagande

– En sökande kan antingen väcka talan vid

Europeiska unionens personaldomstol

...

med stöd av artikel 236 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 91 i tjänsteföreskrifterna ...

— eller inge ett klagomål med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ..., adresserat till:

[Epsos]

...

De tvingande tidsfrister ... som föreskrivs [i tjänsteföreskrifterna] för dessa två typer av förfaranden börjar att löpa från och med underrättelsen om den rättsakt som går sökanden emot.

De sökande uppmärksammas på att tillsättningsmyndigheten ... inte är behörig att ändra beslut som fattats av en uttagningskommitté i ett uttagningsprov. I enlighet med fast rättspraxis kan uttagningskommittéernas betydande utrymme för skönsmässig bedömning endast prövas av rätten ... vid uppenbart åsidosättande av reglerna för kommitténs arbete.”

- 14 I punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande till uttagningsprov, vilka offentliggjordes på Epsos webbplats (nedan kallade anvisningarna för sökande), föreskrevs följande:

”...

- b) Sökande som inte har klarat det/de skriftliga/praktiska provet/proven och/eller som inte finns med bland dem som har kallats till det muntliga provet får begära att uttagningskommittén lämnar ut deras prov och den individuella utvärderingsblanketten avseende proven. Begäran ska inges inom en månad från och med dagen för avsändandet av den skrivelse varigenom de sökande informerades om att deras deltagande i uttagningsprovet upphört.

...”

- 15 Vad beträffar förfarandet vid personaldomstolen, särskilt den rättshjälp som kan beviljas, föreskrivs följande i artikel 97.4 i personaldomstolens rättegångsregler:

”När en rättshjälpsansökan inges upphör fristen för att väcka talan att löpa till dess att beslutet om denna ansökan delges eller, i de fall som avses i punkt 3 andra stycket, till dess att beslutet om att utse den advokat som ska företräda sökanden delges.”

Bakgrund till tvisten

- 16 Sökanden ingav en ansökan till uttagningsprovet. Hon valde inriktningen ”parlamentet/rådet” och kallades till de obligatoriska skriftliga proven, vilka hölls i Madrid (Spanien) den 28 november 2008.
- 17 Genom skrivelse av den 14 maj 2009, vilken skickades i uttagningskommitténs ordförandes namn, underrättade Epsos sökanden om de resultat som hon hade uppnått vid de obligatoriska skriftliga proven a och b, nämligen 28/40 respektive 19/40. Med hänsyn till sistnämnda resultat, vilket understeg kravet för godkänt på 20/40, hade uttagningskommittén inte rättat det obligatoriska skriftliga provet c.

- 18 Den 14 maj 2009 skickade sökanden ett e-postmeddelande till Epso, i vilket hon begärde upplysningar om poängsättningen av hennes skriftliga prov b. Med hänsyn till att det endast fattades en poäng för att hon skulle nå upp till kravet för godkänt på 20 poäng, ville hon försäkra sig om att det inte hade skett något fel vid sammanräkningen. Av det skälet begärde hon att hennes skriftliga prov b skulle lämnas ut till henne, med rättningen och den poäng som hon hade fått.
- 19 Den 27 maj 2009 ingav sökanden en begäran om omprövning av hennes skriftliga prov b, jämte en begäran om att hennes skriftliga prov c skulle rättas och att hon, i förekommande fall, skulle få delta i det muntliga provet.
- 20 Genom skrivelse av den 2 juli 2009, vilken skickades i uttagningskommitténs ordförandes namn, underrättade Epso sökanden om att hennes e-postmeddelande av den 14 maj 2009 hade betraktats som en begäran om omprövning av hennes skriftliga prov b. Efter en omprövning av detta prov hade uttagningskommittén beslutat att rätta hennes skriftliga prov c, och det resultat som uppnåddes vid sistnämnda prov, nämligen 18/40, understeg alltså den erforderliga tröskeln, nämligen 20/40, för att hon skulle få delta i det muntliga provet. I denna skrivelse angavs det att det skriftliga provet b som sökanden genomgått hade skickats till henne.
- 21 I ett e-postmeddelande av den 4 juli 2009 begärde sökanden upplysningar om poängsättningen av hennes skriftliga prov c, med beaktande av den obetydliga skillnaden mellan hennes poäng och kravet för godkänt. Hon begärde även att hennes skriftliga prov c skulle lämnas ut till henne, med rättningen och den poäng som hon hade fått, och att provet om möjligt skulle omprövas.
- 22 Den 10 juli 2009 skickade sökanden en motiverad skrivelse, i vilken hon begärde att hennes skriftliga prov c skulle omprövas, att nämnda prov och uttagningskommitténs individuella utvärderingsblankett rörande samma prov skulle lämnas ut och att hon, i förekommande fall, skulle få delta i det muntliga provet.
- 23 Efter att ha omprövat sökandens skriftliga prov c, beslutade uttagningskommittén att fastställa poängen 18/40. Detta beslut, vars datum inte har angetts närmare, delgavs sökanden genom en skrivelse från Epso av den 23 juli 2009.
- 24 I en handling av den 28 juli 2009, med rubriken ”Klagomål”, hänvisade sökanden först till artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, erkände mottagandet av skrivelsen av den 23 juli 2009 och angav att hon utan framgång hade begärt att få en kopia av sina skriftliga prov b och c samt den individuella utvärderingsblanketten med uttagningskommitténs poängsättning av dessa prov. Därefter upprepade sökanden denna begäran och tillade att hon även ville få alla ytterligare upplysningar rörande henne, i samband med hennes deltagande i uttagningsprovet. Om hon skulle få de erforderliga poängen, begärde hon även att hon skulle få delta i uttagningsprovets muntliga del. Epso behandlade ovannämnda handling som en begäran om handlingar och inte som ett föregående administrativt klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.
- 25 Sökanden mottog ett e-postmeddelande den 14 september 2009 med ärenderubriken ”EPSO/AD/130/0[8] – Din begäran om att få ut det skriftliga provet b, c, och utvärderingsblanketten för det skriftliga provet c” (nedan kallat e-postmeddelandet av den 14 september 2009). I detta e-postmeddelande angavs att de handlingar som omnämndes i ärenderubriken och som hade begärts utlämnade i sökandens skrivelse av den 28 juli 2009 var bifogade e-postmeddelandet. Det tillades dock däri att de sökande kunde få en kopia av de skriftliga originalproven, men att de inte kunde få tillgång till sina rättade prov eller den översättningsmall som användes av dem som rättade proven. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att de handlingar som omnämns i ärenderubriken inte var bifogade e-postmeddelandet.

- 26 Den 18 november 2009 ingav sökanden en rättshjälpsansökan enligt artikel 95 i rättegångsreglerna, för att väcka talan vid personaldomstolen. Ansökan bifölls genom beslut av personaldomstolens ordförande den 2 mars 2010.
- 27 Efter det att talan väckts översände Epso till sökanden, genom skrivelse av den 16 juni 2010, texterna till de skriftliga proven a, b och c, de skriftliga proven utan uttagningskommitténs rättningar och de individuella utvärderingsblanketterna för proven b och c.

Parternas yrkanden och förfarandet

- 28 Sökanden har yrkat att personaldomstolen ska
- ”— ogiltigförklara beslutet av den 14 september 2009, genom vilket [Epso] dels vägrade ge sökanden en kopia av hennes [rättade] skriftliga prov och en individuell utvärderingsblankett med uppgift om skälen till att uttagningskommittén hade tilldelat henne poängen 18/40 som medförde underkännande i det sista skriftliga provet c, dels inte beaktade hennes begäran om att få tillträde till den muntliga delen av uttagningsprovet ...,
 - ogiltigförklara beslutet av den 23 juli 2009, genom vilket [Epso] bekräftade att poängen 18/40 som medförde underkännande i det sista skriftliga provet c kvarstod och avslog hennes begäran om att få [delta i] den muntliga delen av uttagningsprovet ...,
 - ogiltigförklara den reservlista som offentliggjordes efter uttagningsprovet med retroaktiv verkan från och med dagen för offentliggörande av densamma, och
 - förplikta [Europeiska] kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna”.
- 29 Kommissionen har yrkat att personaldomstolen ska
- i första hand avvisa talan,
 - i andra hand ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 30 Efter ingivandet av svaromålet tillät personaldomstolen en andra skriftväxling, vilken dock var begränsad till frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning. Eftersom personaldomstolen ansåg att den kunde avgöra målet utan muntligt förfarande anmodades parterna, genom kansliets skrivelse av den 16 juni 2011, att meddela personaldomstolen huruvida de samtyckte till förslaget att avgöra målet utan förhandling, med stöd av artikel 48.2 i rättegångsreglerna. Parterna gav sitt samtycke till personaldomstolens förslag att avgöra målet utan förhandling.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

- 31 Kommissionen har hävdat att talan ska avvisas dels på grund av att sökanden inte korrekt har identifierat den angripna rättsakten, dels på grund av att det nästan är säkert att både ansökan om rättshjälp, vilken ingavs den 18 november 2009, och ansökan, vilken ingavs den 26 mars 2010, har inletts för sent.

- 32 För det första har sökanden felaktigt identifierat e-postmeddelandet av den 14 september 2009 som den rättsakt som gick henne emot, trots att den rättsakt som var till nackdel för sökanden var uttagningskommitténs beslut som delgavs genom Epsos skrivelse av den 23 juli 2009. I detta beslut fastställdes, efter omprövning, poängen 18/40 på det skriftliga provet c och beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet. Sökanden borde ha ifrågasatt sistnämnda beslut, vilket kunde angripas direkt vid personaldomstolen eftersom det hade antagits av uttagningskommittén. I detta fall löpte den tidsfrist som föreskrivs i artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna i princip ut efter tre månader och tio dagar räknat från den 23 juli 2009, det vill säga den 2 november 2009.
- 33 För det andra har kommissionen hävdat att handlingen av den 28 juli 2009, vilken sökanden gav rubriken "Klagomål" i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, endast utgjorde en begäran om att få utlämnat vissa handlingar och inte hade det minimiinnehåll som krävs enligt definitionen av ett föregående administrativt klagomål i den mening som avses i tjänsteföreskrifternas bestämmelser. Det är skälet till att denna handling inte kan ha medfört att den tidsfrist på tre månader och tio dagar för att väcka talan vid personaldomstolen upphörde att löpa.
- 34 För det tredje har kommissionen gjort gällande att även om det antas att handlingen av den 28 juli 2009 uppfyller de nödvändiga villkoren för att utgöra ett klagomål, i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, kan inte e-postmeddelandet av den 14 september 2009 anses utgöra ett svar på klagomålet, eftersom det inte härrör från tillsättningsmyndigheten. Med tillämpning av artikel 90.2 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, meddelades under dessa omständigheter ett tyst avslag på klagomålet fyra månader efter ingivandet av detta, det vill säga den 28 november 2009, och sökanden hade således tre månader och tio dagar på sig att väcka talan, det vill säga till och med den 10 mars 2010. Talan väcktes den 26 mars 2010 och väcktes därför efter tidsfristens utgång.
- 35 För det fjärde anser kommissionen att rättshjälpsansökan, vilken ingavs den 18 november 2009, ingavs för tidigt, eftersom den lämnades in tio dagar före utgången av den tidsfrist på fyra månader som tillsättningsmyndigheten förfogade över för att besvara det påstådda klagomålet, och den medförde inte att tidsfristen för att väcka talan upphörde att löpa.
- 36 Kommissionen har tillagt att även om det ansågs att den del av talan som avser tillgång till upplysningar kunde tas upp till prövning, eftersom en rätt till tillgång till handlingarna i förfarandet vid ett uttagningsprov kan föreligga oberoende av ett yrkande om ogiltigförklaring av ett beslut av uttagningskommittén, skulle yrkandet avseende det nekade tillträdet till det muntliga provet, vilket utgör den huvudsakliga delen av talan, alltså inte kunna tas upp till sakprövning.
- 37 Slutligen anser kommissionen att det inte finns någon motsägelse mellan det rättegångshinder som kommissionen har åberopat och det faktum att sökanden beviljades rättshjälp av personaldomstolens ordförande. Kommissionen har i det avseendet erinrat om att rättshjälp inte ska beviljas när det är uppenbart att den talan som rättshjälpsansökan avser inte kan tas upp till sakprövning. I sina inlagor har kommissionen nöjt sig med att hävda att den, efter en bedömning av de olika administrativa etapperna, anser att talan inte kan tas upp till sakprövning, dock utan att hävda att det är uppenbart att så är fallet.
- 38 Sökanden har, för det första, genmält att talan avser e-postmeddelandet av den 14 september 2009, eftersom detta e-postmeddelande kronologiskt sett utgör det senaste beslut som fattades av Epsos. Eftersom detta beslut fattades efter sökandens klagomål, ersätter det uttagningskommitténs beslut, vilket sökanden hade delgetts genom skrivelse av den 23 juli 2009, och utgör den rättsakt som går henne emot.
- 39 För det andra har sökanden hävdat att handlingen av den 28 juli 2009 faktiskt utgör ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Handlingen hade nämligen rubriken "Klagomål", och sökanden hade preciserat att den ingavs med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, vilket visar att hennes avsikt var att anföra klagomål i den mening som avses i tjänsteföreskrifternas bestämmelser.

Vidare framgår det klart av handlingens lydelse att den hade till syfte att ifrågasätta uttagningskommitténs beslut som sökanden hade delgetts genom skrivelse av den 23 juli 2009, en skrivelse som bifogades handlingen. Det framgår även av handlingens lydelse att sökanden begärde att hennes skriftliga prov c skulle omprövas och att hon följaktligen skulle få tillträde till det muntliga provet. Sökanden har slutligen uppgett att hon, i den aktuella handlingen, inte skulle ha kunnat redogöra mer i detalj för sina invändningar mot uttagningskommitténs beslut som delgavs den 23 juli 2009, eftersom hon inte hade lyckats få sina rättade skriftliga prov utlämnade och det först var den 16 juni 2010 som Epsos hade skickat hennes skriftliga prov b och c till henne, men utan rättningarna. Om handlingen av den 28 juli 2009 inte kunde betraktas som ett klagomål, i den mening som avses i tjänsteföreskrifternas bestämmelser, skulle det vidare innebära att personaldomstolens ordförande beviljat henne rättshjälp för att väcka talan efter tidsfristens utgång.

- 40 Sökanden har för det tredje påpekat att hennes begäran av den 28 juli 2009 uttryckligen omnämns i e-postmeddelandet av den 14 september 2009, och e-postmeddelandet syftade till att besvara denna begäran. I det avseendet har sökanden tillagt att ett e-postmeddelande, där avsändarens e-postadress hade samma domänadress som den i Epsos e-postmeddelanden, i vilket man bemötte den begäran hon uttryckt i klagomålet och vilket uttryckligen hänvisade till detta klagomål, dock utan att bifalla hennes begäran, ska anses innehålla ett avslag på hennes klagomål. Enligt sökanden kan inte kommissionen hävda att hon borde ha ignorerat e-postmeddelandet av den 14 september 2009 och inväntat att tidsfristen på fyra månader från och med hennes klagomål av den 28 juli 2009 skulle löpa ut, vilket är likvärdigt med ett tyst avslag, med risk för att det skulle göras gällande att tidsfristen för att väcka talan hade löpt ut på grund av att det uttryckliga avslaget på hennes klagomål inte angripits i tid. Under alla omständigheter borde hon ha underrättats om detta.
- 41 Sökanden har för det fjärde gjort gällande att även om e-postmeddelandet av den 14 september 2009 inte utgör ett avslag på hennes klagomål, innebar rättshjälpsansökan att fristen för att väcka talan upphörde att löpa till dess att beslutet av personaldomstolens ordförande att bevilja rättshjälp delgavs, det vill säga den 10 mars 2010, det datum då tidsfristen började att löpa på nytt. Talan, vilken väcktes den 26 mars 2010, väcktes därför inte efter tidsfristens utgång.
- 42 Sökanden har tillagt att även om det skulle anses att hennes rättshjälpsansökan, vilken ingavs den 18 november 2009, hade ingetts för tidigt eftersom den lämnades in före den 28 november 2009, det datum då tidsfristen för att besvara hennes klagomål av den 28 juli 2009 löpte ut, är det utrett att personaldomstolens ordförande beaktade denna begäran åtminstone vid utgången av denna frist den 28 november 2009. Härav följer att fristen för att väcka talan hade upphört att löpa mellan antingen den 18 november 2009 eller den 28 november 2009 – om personaldomstolen skulle anse att e-postmeddelandet av den 14 september 2009 inte utgör ett avslag på hennes klagomål – och den 10 mars 2010, datumet för beslutet av personaldomstolens ordförande att bevilja rättshjälp. Det är uppenbart att domstolsförfarandet hade inletts, eftersom rättshjälpsansökan inte bara hade handlagts, utan personaldomstolens ordförande även hade bifallit denna, vilket han inte hade gjort om tidsfristen för att väcka talan hade löpt ut och det följaktligen hade varit uppenbart att talan inte kunde tas upp till sakprövning.

Personaldomstolens bedömning

De rättsakter som går sökanden emot

- 43 I enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ska både det administrativa klagomålet och talan riktas mot en rättsakt som går sökanden emot. Enligt fast rättspraxis är rättsakter som går någon emot endast sådana som har bindande rättsverkningar som direkt och omedelbart kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning (personaldomstolens dom av den 15 september 2011 i mål F-6/10, Munch mot harmoniseringsbyrån, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

- 44 Vad först beträffar uttagningskommitténs beslut, framgår det av fast rättspraxis att beslutet genom vilket en uttagningskommitté nekar en sökande tillträde till proven, efter att på den berörda personens begäran ha gjort en omprövning av ansökan, ersätter det beslut som uttagningskommittén tidigare har fattat och inte kan anses endast bekräfta detta (förstainstansrättens dom av den 11 februari 1992 i mål T-16/90, Panagiotopoulou mot parlamentet, punkt 20). När en deltagare i ett uttagningsprov begär att ett beslut som fattats av uttagningskommittén ska omprövas, är det således det beslut som uttagningskommittén fattar efter att ha omprövat provdeltagarens situation som utgör den rättsakt som går denne emot (förstainstansrättens dom av den 13 december 2006 i mål T-173/05, Heus mot kommissionen, punkt 19).
- 45 Uttagningskommitténs beslut att neka sökanden tillträde till det muntliga provet, vilket antogs till följd av den begäran om omprövning som sökanden ingav den 10 juli 2009 och delgavs genom Epsos skrivelse av den 23 juli 2009, ersatte följaktligen uttagningskommitténs ursprungliga beslut, vilket delgavs genom Epsos skrivelse av den 2 juli 2009, och utgör i förevarande fall den rättsakt som går sökanden emot vad beträffar att hon nekades tillträde till uttagningsprovets muntliga del (nedan kallat beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet). Det är även beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet, vilket fattades efter omprövning, som medför att tidsfristerna för att inge klagomål och väcka talan börjar löpa, utan att det är nödvändigt att kontrollera huruvida nämnda beslut i en sådan situation eventuellt kan anses utgöra en rent bekräftande rättsakt (se personaldomstolens dom av den 13 december 2007 i mål F-73/06, Van Neyghem mot kommissionen, punkt 39).
- 46 Vad därefter beträffar beslut att vägra lämna ut upplysningar eller handlingar till sökande, ska det preciseras att det i punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov inrättades ett särskilt förfarande, vilket – när en sökande beslutar att följa förfarandet – ersätter det som föreskrivs i artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna och kännetecknas av mycket korta tidsfrister samt syftar till att möjliggöra för de sökande att utöva den särskilda rätt som de har tillerkänts att få tillgång till vissa upplysningar som rör dem direkt och personligen. Denna rätt innebär att ”Epsos kan ge en sökande, som framställer begäran därom”, ytterligare upplysningar avseende den sökandes deltagande i uttagningsprovet. Begäran ska inges inom en månad efter det att resultaten från uttagningsprovet meddelats, och Epsos har åtagit sig att svara inom en månad efter det att begäran mottagits. I punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov hänvisas det till punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande för exempel på upplysningar som kan lämnas till de sökande. Av punkt 3 b i avsnitt III i nämnda anvisningar framgår att sökande som inte har klarat de skriftliga proven får begära ut en kopia av sina skriftliga prov och den individuella utvärderingsblanketten rörande proven, med uttagningskommitténs poängsättning.
- 47 Den särskilda rätt som de sökande har tillerkänts syftar till att ge sökande som har uteslutits från uttagningsprov möjlighet, utan att uttagningskommitténs hemliga arbete äventyras, att få upplysningar och handlingar som kan göra det möjligt för dem att fatta ett välgrundat beslut beträffande huruvida det är lönt att angripa beslutet att utesluta dem från uttagningsprovet. Att det för det syftet uppställs mycket korta tidsfrister, både för att inge begäran om upplysningar eller handlingar och för att besvara denna begäran, har till syfte att göra det möjligt för den sökande att under alla omständigheter ha tillgång till dessa upplysningar och handlingar minst en månad före utgången av tidsfristen för att väcka talan vid personaldomstolen eller tidsfristen för att inge ett klagomål till Epsos, vars direktör har de befogenheter som tillfaller tillsättningsmyndigheten enligt artikel 4 i beslut 2002/621.
- 48 Det framgår av den analys som nyss gjorts att Epsos strikta iakttagande av den särskilda rätt som de sökande har tillerkänts, både vad gäller innehållet i denna rätt och svarsfristen, är uttryck för de skyldigheter som följer av principen om god förvaltningssed, allmänhetens rätt till tillgång till handlingar och rätten till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artiklarna 41, 42 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Härav följer att om Epsos underlåter att iaktta den särskilda rätt som de sökande har tillerkänts kan detta inte bara leda till att de sökande som har

uteslutits från uttagningsprovet väcker talan eller inger klagomål utan att ha tillgång till tillräckliga uppgifter, utan det kan även utgöra ett fel i tjänsten som i förekommande fall kan ge upphov till en rätt till ersättning för den sökande.

- 49 I förevarande fall innehöll sökandens e-postmeddelande av den 14 maj 2009 en begäran om att hennes rättade skriftliga prov b skulle lämnas ut till henne, med uttagningskommitténs poängsättning, och hennes e-postmeddelande av den 4 juli 2009 innehöll en begäran om att hennes skriftliga prov c, också i rättad form, och uttagningskommitténs poängsättning skulle lämnas ut. Utöver dessa två e-postmeddelanden ingav sökanden en första begäran om omprövning den 27 maj 2009, vilken syftade till att uttagningskommittén skulle ompröva sitt ursprungliga beslut avseende poängsättningen av hennes skriftliga prov b, och denna begäran om omprövning bifölls. Sökanden ingav även en andra begäran om omprövning den 10 juli 2009 avseende det skriftliga provet c, och uttagningskommittén vidhöll efter omprövning sin poängsättning av det aktuella provet, vilket sökanden meddelades genom skrivelse av den 23 juli 2009. Uttagningskommittén besvarade dock inte sökandens begäran om att få tillgång till sitt rättade skriftliga prov c och till uttagningskommitténs individuella utvärderingsblankett avseende detta prov.
- 50 Det framgår således av händelsernas kronologiska ordning att den tidsfrist på en månad som Epso förfogade över för att, som svar på sökandens e-postmeddelande av den 14 maj 2009, lämna ut en kopia av hennes prov b och den individuella utvärderingsblanketten med uttagningskommitténs poängsättning, löpte ut den 14 juni 2009, utan att någon handling hade översänts till sökanden. Vad beträffar utlämnandet av upplysningar rörande det skriftliga provet c, kan avsaknaden av svar på sökandens e-postmeddelande av den 4 juli 2009 och på hennes förfrågan i begäran om omprövning av den 10 juli 2009 bara betecknas som ett tyst avslag. Även om Epso, i skrivelsen av den 2 juli 2009 som skickades till sökanden, hävdade att byrån redan hade skickat sökanden en kopia av hennes skriftliga prov b, på samma sätt det i e-postmeddelandet av den 14 september 2009 angavs att det skriftliga provet c och utvärderingsblanketten avseende detta prov bifogades som bilaga, kvarstår det faktum att dessa handlingar inte översändes till sökanden vid angivna datum.
- 51 Härav följer, vad beträffar begäran om att lämna ut upplysningar och handlingar, att både det tysta avslaget på begäran att översända de begärda upplysningarna avseende prov b, vilket skedde den 14 juni 2009 (nedan kallat beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b), och det tysta beslutet att inte översända de begärda upplysningarna avseende prov c, vilket finns i skrivelsen av den 23 juli 2009 (nedan kallat beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c), i den mån nämnda skrivelse inte tar upp frågan om att översända de begärda upplysningarna, utgör rättsakter som går sökanden emot.
- 52 Följaktligen utgör såväl beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet som beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c rättsakter som går sökanden emot.

Huruvida sökanden har iakttagit tidsfristerna

- 53 Som domstolen vid flera tillfällen har slagit fast är det normala rättsmedlet vid beslut av en uttagningskommitté att väcka talan direkt vid unionsdomstolen (se, bland annat, domstolens dom av den 14 juli 1983 i mål 144/82, Detti mot domstolen, punkt 16 och där angiven rättspraxis). Att inge ett klagomål mot ett beslut av en uttagningskommitté förefaller nämligen meningslöst, eftersom den berörda institutionen inte har behörighet att ogiltigförklara eller ändra en uttagningskommittés beslut. Följaktligen skulle en alltför restriktiv tolkning av artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna endast medföra att förfarandet drar ut på tiden, till ingen nytta (se, bland annat, domstolens dom av den 16 mars 1978 i mål 7/77, Ritter von Wüllerstorff und Urbair mot kommissionen, punkt 8).

- 54 I förevarande fall utgör beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet ett beslut av uttagningskommittén, vilket som sådant kan angripas vid personaldomstolen utan föregående administrativt klagomål. Den talfrist på tre månader som fastställts i artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna, förlängd med tio dagar med hänsyn till avstånd i samtliga fall enligt artikel 100.3 i rättegångsreglerna, började således löpa från och med delgivningen, vid ett obestämt datum, av detta beslut genom skrivelsen av den 23 juli 2009, dock senast den 28 juli 2009, datumet för handlingen med rubriken ”Klagomål”, i vilken sökanden medgav att hon tagit del av beslutet, och den löpte ut den 7 november 2009. Eftersom den 7 november 2009 var en lördag, förlängdes tidsfristen för att väcka talan automatiskt till och med måndagen den 9 november 2009, enligt artikel 100.2 första stycket i rättegångsreglerna.
- 55 Beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c utgör också beslut av uttagningskommittén som kan angripas vid personaldomstolen utan föregående administrativt klagomål. Det första av dessa beslut kom till stånd den 14 juni 2009 och sökanden tog del av det andra beslutet senast den 28 juli 2009, vilket gör att tidsfristen på tre månader och tio dagar för att väcka talan vid personaldomstolen löpte ut den 24 september 2009 respektive den 7 november 2009, varvid den sistnämnda tidsfristen förlängdes till och med den 9 november 2009 av de skäl som angetts i föregående punkt.
- 56 Följaktligen kunde sökanden, senast den 24 september 2009, väcka talan direkt vid personaldomstolen mot beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och hon kunde, senast den 9 november 2009, väcka talan mot beslutet att neka henne tillträde till det muntliga provet och beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c.
- 57 Detta konstaterande påverkas inte av lydelsen i artikel 97.4 i rättegångsreglerna, i vilken det föreskrivs att när en rättshjälpsansökan inges upphör fristen för att väcka talan att löpa till dess att beslutet om denna ansökan delges. I förevarande fall ansökte nämligen sökanden om rättshjälp först den 18 november 2009, det vill säga då tidsfristerna för att väcka talan, med avseende på uttagningskommitténs tre ovannämnda beslut, redan hade löpt ut.
- 58 Vidare framgår det även av fast rättspraxis att om den berörda personen, i stället för att väcka talan direkt vid unionsdomstolen, åberopar tjänsteföreskrifternas bestämmelser för att, genom ett administrativt klagomål, vända sig till tillsättningsmyndigheten, beror frågan huruvida den talan som senare väckts kan tas upp till prövning på om den berörda personen har iakttagit samtliga formella krav som är förenade med ett föregående klagomål (förstainstansrättens dom av den 23 januari 2002 i mål T-386/00, Gonçalves mot parlamentet, punkt 35 och där angiven rättspraxis).
- 59 I förevarande fall har sökanden gjort gällande att handlingen av den 28 juli 2009, som har rubriken ”Klagomål” och som uttryckligen hänvisar till bestämmelserna i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, utgör ett klagomål i den mening som avses i nämnda bestämmelser.
- 60 Enligt fast rättspraxis behöver visserligen inte ett klagomål ha någon särskild form. Det räcker att klagomålet på ett klart och tydligt sätt ger uttryck för sökandens avsikt att angripa ett beslut som fattats rörande honom eller henne (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 31 maj 1988 i mål 167/86, Rousseau mot revisionsrätten, punkt 8, och av den 14 juli 1988 i de förenade målen 23/87 och 24/87, Aldinger och Virgili mot parlamentet, punkt 13, och förstainstansrättens dom av den 16 februari 2005 i mål T-354/03, Reggimenti mot parlamentet, punkt 43). Det framgår även av rättspraxis att administrationen ska utreda klagomålen förutsättningslöst och det räcker, för att det ska anses föreligga ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, att en grund har åberopats tidigare, inom ramen för det administrativa förfarandet, på ett sätt som är tillräckligt klart för att tillsättningsmyndigheten ska ha kunnat ta del av den kritik som den berörda personen riktade mot det omtvistade beslutet (se förstainstansrättens dom av den 13 januari 1998 i mål T-176/96, Volger mot parlamentet, punkt 65).

- 61 Syftet med det administrativa förfarandet är dock att få till stånd en förlikning i en tvist som uppkommer i samband med klagomålet, och tillsättningsmyndigheten måste därför på ett tillräckligt exakt sätt kunna ta del av de argument som den berörda personen anför mot ett administrativt beslut. Härav följer att klagomålet under alla omständigheter ska innehålla en redogörelse för de grunder och argument som åberopas mot det administrativa beslut som klagomålet avser (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 7 mars 1996 i mål T-146/94, Williams mot revisionsrätten, punkt 44).
- 62 I förevarande fall konstaterar personaldomstolen, såsom påpekats ovan i punkt 24, att handlingen av den 28 juli 2009 bestod av två delar. I den första delen begärde sökanden att vissa handlingar och kompletterande upplysningar skulle läggas fram. I den andra delen begärde sökanden att få delta i det muntliga provet, om hon skulle få de erforderliga poängen.
- 63 Personaldomstolen konstaterar vidare, vad beträffar den andra delen av handlingen av den 28 juli 2009, i vilken sökanden – genom att begära att få delta i det muntliga provet – skulle kunna anses angripa beslutet att neka henne tillträde till det muntliga provet, att den aktuella handlingen inte innehåller en redogörelse för någon grund eller något rättsligt eller faktiskt argument till stöd för begäran att nämnda beslut ska ändras. Denna del av handlingen av den 28 juli 2009 uppfyller följaktligen inte de minimikrav som uppställs i den rättspraxis som angetts ovan för att anses utgöra ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna och Epsso kunde inte ge motiverat svar på denna.
- 64 Under dessa omständigheter kan yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet inte tas upp till sakprövning. Eftersom yrkandet om ogiltigförklaring av reservlistan endast kan bifallas om personaldomstolen ogiltigförklarar beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet, kan följaktligen inte heller detta yrkande tas upp till sakprövning.
- 65 Personaldomstolen konstaterar slutligen att även om sökanden inte har anfört något argument eller någon grund till stöd för respektive begäran som den första delen av handlingen av den 28 juli 2009 avser, kan man likväl av själva ordalydelsen i handlingen av den 28 juli 2009 utläsa att sökanden vid flera tillfällen påtalade att hon inte hade mottagit de begärda handlingarna, i synnerhet i hennes e-postmeddelande av den 14 maj 2009 avseendet det skriftliga provet b, i hennes e-postmeddelande av den 4 juli 2009 och i hennes begäran om omprövning av den 10 juli 2009, vad beträffar det skriftliga provet c. Med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall följer härav att den första delen av handlingen av den 28 juli 2009 borde ha handlagts av Epsso som ett klagomål i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.
- 66 Eftersom Epsso inte efterkom respektive begäran om att lägga fram handlingar inom de ovan i punkt 50 angivna tidsfristerna för att inge ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och mot beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c, hade sökanden en tidsfrist på tre månader, vilken löpte ut den 14 september 2009 respektive den 28 oktober 2009.
- 67 Det klagomål som sökanden ingav den 28 juli 2009 kunde således prövas både med avseende på beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c.
- 68 I det avseendet ska det påpekas att till följd av att klagomålet ingavs den 28 juli 2009, blev respektive begäran om att lämna ut de rättade skriftliga proven b och c föremål för ett uttryckligt avslagsbeslut, vilket delgavs genom Epsos e-postmeddelande av den 14 september 2009.
- 69 Eftersom Epsso, genom e-postmeddelandet av den 14 september 2009, i praktiken dessutom vägrade att lämna ut de begärda skriftliga proven b och c samt den begärda individuella utvärderingsblanketten till sökanden, och respektive begäran redan hade blivit föremål för besluten att vägra lämna ut de skriftliga

proven b och c, saknas det anledning att pröva yrkandet om ogiltigförklaring av det beslut som delgavs genom e-postmeddelandet av den 14 september 2009. Det framgår nämligen av fast rättspraxis att yrkanden som formellt riktas mot avslaget på ett klagomål medför att personaldomstolen ska ta ställning till den rättsakt som klagomålet avsåg, när avslaget på klagomålet som sådant saknar självständigt innehåll, eftersom avslagsbeslutet endast bekräftar det omtvistade beslutet (domen i det ovannämnda målet Munch mot harmoniseringsbyrån, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

- 70 Av det ovan anförda följer att talan kan tas upp till sakprövning i den mån den syftar till ogiltigförklaring av beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet b och beslutet att vägra lämna ut det skriftliga provet c.

Prövning i sak

- 71 Inledningsvis ska det erinras om att de handlingar som sökanden vid upprepade tillfällen begärde att Epso skulle lämna ut avsåg såväl de skrivningar som hon hade gjort vid de skriftliga proven b och c och uttagningskommitténs utvärderingsblankett avseende dessa skrivningar som de rättningar som gjordes i dessa skrivningar.
- 72 Vad beträffar respektive begäran om att lämna ut de skriftliga proven b och c, såvitt avsåg de skrivningar som sökanden hade gjort vid dessa båda prov, och de utvärderingsblanketter avseende dessa skrivningar som uttagningskommittén hade upprättat, är det visserligen riktigt att Epso inte efterkom dessa inom de tidsfrister som fastställts i punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och inte heller bifogade dessa handlingar till e-postmeddelandet av den 14 september 2009. Faktum kvarstår dock att kopior av sökandens ovannämnda skrivningar och de utvärderingspapper som uttagningskommittén fyllde i för varje prov översändes till sökanden under rättegången, konkret genom en skrivelse från Epso av den 16 juni 2010, och att dessa handlingar finns med i akten i målet, som bilagor till kommissionens svaromål.
- 73 I avsaknad av ett skadeståndsyrkande har talan följaktligen inte längre något föremål såvitt avser besluten att vägra lämna ut de skriftliga proven b och c, i den mån dessa beslut innebar att man vägrade lämna ut de skrivningar som sökanden hade gjort och uttagningskommitténs utvärderingsblanketter avseende dessa skrivningar. Det ska tilläggas att såvitt förevarande talan kan tas upp till sakprövning, avser den inte en tvist av ekonomisk art i den mening som avses i artikel 91.1 i tjänsteföreskrifterna, och följaktligen har personaldomstolen inte obegränsad behörighet i förevarande mål, vilket hindrar den från att pröva huruvida svaranden ex officio ska förpliktas att betala ersättning för den skada denne vållat (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 20 maj 2010 i mål C-583/08 P, Gogos mot kommissionen, punkt 44).
- 74 Det återstår således endast att pröva yrkandena om ogiltigförklaring av besluten att vägra lämna ut de skriftliga proven b och c, i den mån dessa beslut innebar att man vägrade lämna ut de rättade skriftliga proven.
- 75 Sökanden har åberopat flera grunder till stöd för talan i sin helhet. Som första grund har det gjorts gällande att rätten för de sökande att få tillgång till upplysningar som rör dem själva åsidosattes. Den andra grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av kommissionens regler om god förvaltningssed. Såvitt avser den tredje grunden har sökanden gjort gällande att principen om öppenhet åsidosattes. Som fjärde grund har det gjorts gällande att principen om likabehandling åsidosattes. Den femte grunden, vilken avser att reglerna för uttagningskommitténs arbete och gällande bedömningskriterier åsidosattes, har åberopats endast till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet att neka sökanden tillträde till det muntliga provet, vilket har avvisats ovan i punkt 64 i förevarande dom.

- 76 Personaldomstolen ska följaktligen begränsa sin prövning till att avse de fyra första grunder som har åberopats till stöd för talan i dess helhet.

Den första grunden: Åsidosättande av rätten för de sökande att få tillgång till upplysningar som rör dem själva

Parternas argument

- 77 Sökanden har gjort gällande att den omständigheten att hennes rättade skriftliga prov b och c inte lämnades ut till henne strider mot unionsmedborgarnas rätt att få tillgång till unionsinstitutionernas handlingar, vilken stadgas i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43). En sådan vägran strider även mot punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och mot punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande. Om sökanden hade fått tillgång till sina rättade skriftliga prov skulle det ha gett henne möjlighet att förstå de fel som gjorts och bli bättre i framtiden.
- 78 Kommissionen har hävdats att talan inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

Personaldomstolens bedömning

- 79 Vad beträffar det påstådda åsidosättandet av förordning nr 1049/2001, ska det framhållas att sökanden inte följde det obligatoriska föregående administrativa förfarande som föreskrivs i artikel 6 och följande artiklar i denna förordning, för att få tillgång till de handlingar som förevarande tvist avser, innan hon väckte talan vid personaldomstolen. Det medför att talan inte kan prövas såvitt avser den första grunden, i den mån den avser att ovannämnda förordning åsidosattes.
- 80 Det ska i vart fall erinras om att förordning nr 1049/2001 enligt fast rättspraxis utgör ett allmänt regelverk som fastställer de allmänna principer som reglerar utövandet av varje unionsmedborgares rätt att få tillgång till de berörda institutionernas handlingar på unionens samtliga verksamhetsområden, inbegripet på personalmålsområdet (förstainstansrättens dom av den 17 maj 2006 i mål T-93/04, Kallianos mot kommissionen, punkt 87). Som alla allmänna bestämmelser kan dock den sålunda föreskrivna rätten att få tillgång till handlingar preciseras, utvidgas eller tvärtom inskränkas eller rentav uteslutas – enligt principen att speciallag har företräde framför allmän lag (*lex specialis derogat legi generali*) – när det finns specialbestämmelser som reglerar specifika områden (förstainstansrättens dom av den 5 april 2005 i mål T-376/03, Hendrickx mot rådet, punkt 55, och av den 14 juli 2005 i mål T-371/03, Le Voci mot rådet, punkt 122, och personaldomstolens dom av den 20 januari 2011 i mål F-121/07, Strack mot kommissionen, punkt 65, vilken har överklagats till Europeiska unionens tribunal, där två överklaganden nu är anhängiga som mål T-197/11 P och mål T-198/11 P).
- 81 Artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande utgör just specialbestämmelser som avviker från bestämmelserna i förordning nr 1049/2001, eftersom de reglerar tillgången till specifika typer av handlingar, nämligen de skriftliga prov som de sökande har genomgått och uttagningskommitténs utvärderingsblanketter rörande dessa prov.
- 82 Härav följer att även om sökanden hade följt det förfarande som fastställts i artikel 6 och följande artiklar i förordning nr 1049/2001, skulle bestämmelserna i denna förordning inte ha varit tillämpliga i förevarande fall.

- 83 Vad beträffar åsidosättandet av punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande, framgår det av själva lydelsen i dessa bestämmelser att det inte föreskrivs i dessa att de rättade skriftliga proven ska lämnas ut till de sökande.
- 84 De sökandes rättade skriftliga prov innehåller nämligen personliga och jämförande bedömningar av de sökande och omfattas således av artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, vilken bilaga särskilt avser förfarandet vid uttagningsprov. I nämnda artikel föreskrivs att "[u]ttagningskommitténs arbete skall vara hemligt". Som domstolen redan har haft tillfälle att slå fast har denna sekretess införts för att säkerställa uttagningskommittéernas självständighet och objektiviteten i deras arbete, genom att skydda dem från all yttre påverkan eller påtryckningar, oavsett om det kommer från administrationen själv, från berörda sökande eller från utomstående. Iakttagandet av denna sekretess hindrar således att uttagningskommittén avslöjar såväl enskilda ledamöters åsikter som alla slags uppgifter som avser personliga eller jämförande bedömningar av sökandena (domstolens dom av den 4 juli 1996 i mål C-254/95 P, parlamentet mot Innamorati, punkt 24; se även förstainstansrättens dom av den 27 mars 2003 i mål T-33/00, Martínez Páramo m.fl. mot kommissionen, punkt 44, och domen i det ovannämnda målet Hendrickx mot rådet, punkt 56).
- 85 Eftersom förordning nr 1049/2001 inte är tillämplig i förevarande fall och artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande inte ålägger Epso att lämna ut de rättade skriftliga proven till de sökande, finner personaldomstolen att talan inte kan prövas såvitt avser vissa delar av den första grunden och att denna grund i övriga delar inte kan leda till bifall till talan.

Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten och av kommissionens regler om god förvaltningssed

Parternas argument

- 86 Sökanden har gjort gällande att Epso, genom att inte lämna ut kopior av hennes rättade skriftliga prov b och c, åsidosatte artikel 296 FEUF och artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, eftersom avslagsbesluten inte var motiverade. Epso handlade även i strid med bilagan till kommissionens beslut av den 17 oktober 2000 om ändring av dess arbetsordning (EGT L 267, s. 63), med titeln "Regler om god förvaltningssed för Europeiska kommissionens anställda när det gäller deras förhållande till allmänheten" (nedan kallad reglerna om god förvaltningssed). Enligt dessa regler ska de förfrågningar som skickas till kommissionen besvaras inom femton dagar, och i varje beslut av denna institution bör de skäl det grundas på klart anges, och berörda personer och parter ska underrättas om beslutet.
- 87 Kommissionen har hävdatt att talan inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

Personaldomstolens bedömning

- 88 Enligt fast rättspraxis har skyldigheten att motivera ett beslut som går någon emot till syfte att dels ge den som berörs av beslutet de upplysningar som är nödvändiga för att denne ska kunna bedöma huruvida beslutet är välgrundat, dels möjliggöra en domstolsprövning av beslutet. När det gäller beslut som fattas av en uttagningskommitté ska dock denna skyldighet vägas mot skyldigheten att iakttä den sekretess som omgärdar uttagningskommitténs arbete enligt artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Kravet på motivering av en uttagningskommittés beslut ska under dessa förhållanden bedömas med beaktande av det aktuella arbetets art. Detta arbete utförs i allmänhet i åtminstone två olika etapper, nämligen, för det första, en granskning av ansökningarna för att sortera ut de sökande som ska tillåtas att delta i uttagningsprovet och, för det andra, en bedömning av sökandenas lämplighet för den tjänst som ska tillsättas, i syfte att upprätta en förteckning över godkända sökande. Den andra etappen i uttagningskommitténs arbete är framför allt av jämförande

art och omfattas av denna anledning av den sekretess som är förbunden med detta arbete. De kriterier för rättning som uttagningskommittén har antagit före proven utgör en väsentlig beståndsdel av den jämförande bedömning som uttagningskommittén gör avseende sökandenas respektive kvalifikationer. Dessa kriterier omfattas således av överläggningssekretessen på samma sätt som uttagningskommitténs bedömningar. Den jämförande bedömning som uttagningskommittén gör återspeglas i de poäng som den ger de sökande. Med beaktande av den sekretess som ska omgärda uttagningskommitténs arbete, utgör en underrättelse om de poäng som har erhållits i olika delprov en tillräcklig motivering av uttagningskommitténs beslut, och uttagningskommittén är inte skyldig att ange vilka av sökandenas svar som den ansett otillräckliga eller förklara varför svaren har bedömts vara otillräckliga (domen i det ovannämnda målet parlamentet mot Innamorati, punkterna 23–31, domen i det ovannämnda målet Martínez Páramo m.fl. mot kommissionen, punkterna 43–52, och personaldomstolens dom av den 30 april 2008 i mål F-16/07, Dragoman mot kommissionen, punkt 63).

- 89 I förevarande fall ska det först konstateras att det, för att motivera vägran att lämna ut sökandens rättade skriftliga prov b och c, i e-postmeddelandet av den 14 september 2009 hänvisas till artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, i vilken det föreskrivs att uttagningskommitténs arbete ska vara hemligt. Som framgår av den rättspraxis som angetts i föregående punkt utgör vidare en underrättelse om de poäng som har erhållits i delproven en tillräcklig motivering, och uttagningskommittén är inte skyldig att ange vilka av sökandenas svar den ansett otillräckliga. Slutligen föreskrivs det inte i punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande, en text som sökanden hade tillgång till, att de rättade skriftliga proven ska lämnas ut till de sökande. Under dessa omständigheter kan inte sökanden med framgång hävda att hon inte hade de upplysningar som var nödvändiga för att hon skulle kunna bedöma huruvida vägran att lämna ut hennes skriftliga prov b och c, vilken hon fick kännedom om genom e-postmeddelandet av den 14 september 2009, var välgrundad.
- 90 Sökandens argument att Epso handlade i strid med reglerna om god förvaltningssed kan inte heller godtas, eftersom dessa regler inte var tillämpliga i förevarande fall. För det första framgår det nämligen av själva titeln till dessa regler att de riktar sig till kommissionens anställda och att de är avsedda att reglera de anställdas förhållande till allmänheten. För det andra ska det påpekas att det i bestämmelsen som avser reglernas tillämpningsområde erinras om att förhållandet mellan kommissionen och dess anställda enbart styrs av tjänsteföreskrifterna.
- 91 I förevarande fall kan inte sökanden hävda att hon enbart är en person ur allmänheten när det gäller hennes kontakter med Epso. Det framgår nämligen av artikel 4 i beslut 2002/620 att frågor och klagomål rörande utövandet av de befogenheter som tilldelas genom artikel 2.1 och 2.2 i nämnda beslut – med tillämpning av artikel 91a i tjänsteföreskrifterna – ska lämnas till Epso. Eftersom hon deltog i uttagningsprovet som kandidat regleras vidare varje begäran om upplysningar rörande hennes deltagande i uttagningsprovet vid Epso av bilaga III till tjänsteföreskrifterna, punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande.
- 92 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om öppenhet

Parternas argument

- 93 Sökanden har hävdats att enligt artikel 15 FEUF är öppenhet en grundläggande princip i unionen, och varje unionsinstitution och unionsorgan ska säkerställa öppenhet i sitt arbete. Vidare har ombudsmannen angett att öppenhet ska styra anställningsförfaranden och utarbetat rekommendationer till kommissionen med den innebörden. Slutligen har Epso själv, i sitt utvecklingsprogram som offentliggjordes på Epsos webbplats den 11 september 2008 och som är

avsett att modernisera dess tillvägagångssätt vid urvalet av sökande, krävt öppenhet i anställningsförfaranden. Genom att vägra lämna ut sökandens rättade skriftliga prov b och c, handlade Epsos i strid med principen om öppenhet.

- 94 Kommissionen har hävdats att talan inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

Personaldomstolens bedömning

- 95 I artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att uttagningskommitténs arbete ska vara hemligt.
- 96 När en unionsinstitution vägrar att lämna ut det rättade skriftliga provet till en sökande, kan denne följaktligen inte med framgång stödja sig på begreppet öppenhet för att ifrågasätta tillämpligheten av artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna (domen i det ovannämnda målet *Le Voci* mot rådet, punkt 124).
- 97 Denna slutsats kan inte påverkas av sökandens argument avseende en hypotetisk rätt för sökande i ett uttagningsprov att få tillgång till de rättade skriftliga proven, vilken grundar sig på en rekommendation från ombudsmannen till kommissionen av den 18 oktober 1999, på kommissionens godtagande av denna rekommendation och på en undersökning av ombudsmannen som inleddes år 2005, vilken avslutades med en ny rekommendation till kommissionen avseende dess skyldighet att på begäran informera de sökande om utvärderingskriterierna.
- 98 Det är nämligen riktigt att ombudsmannens särskilda rapport 1004/97/(PD)GG till Europaparlamentet av den 18 oktober 1999, vilken finns tillgänglig på ombudsmannens webbplats, innehåller en rekommendation till kommissionen med innebörden att den, senast från och med den 1 juli 2000, på begäran skulle bevilja sökande i uttagningsprov tillgång till sina rättade prov. I pressmeddelande nr 15/2000 av den 31 juli 2000, vilket sökanden har nämnt och vilket finns tillgängligt på ombudsmannens webbplats, anges att "[k]ommissionen har godtagit ombudsmannens rekommendation, vilken började gälla i juli 2000". Det är även riktigt att ombudsmannen år 2005 på eget initiativ inledde undersökning nr OI/5/05/PB avseende tillgången till de utvärderingskriterier som uttagningskommittéerna har antagit för skriftliga prov, och denna undersökning avslutades med samma rekommendation.
- 99 Som framgår av punkterna 84 och 95 i förevarande dom har dock artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna ett eget syfte vilket motiveras av hänsyn till allmänintresset, och bestämmelsen avser specifikt tillgången till uttagningskommitténs arbete. Enligt punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov och punkt 3 i avsnitt III i anvisningarna för sökande är den särskilda rätt som sökande har tillerkänts att få tillgång till upplysningar som rör dem avseende deras deltagande i uttagningsprovet varken absolut eller obegränsad, utan består i en rätt, för de sökande som inte har klarat de skriftliga proven, att få en kopia av sina skriftliga prov och den individuella utvärderingsblanketten avseende dessa prov med uttagningskommitténs poängsättning.
- 100 Under alla omständigheter finner personaldomstolen att det inte finns någon bevisning som stöder sökandens påstående att kommissionen eller Epsos eventuellt har åtagit sig att lämna ut de rättade skriftliga proven till de sökande i ett uttagningsprov.
- 101 Vad beträffar argumentet om den öppenhet i anställningsförfaranden som skulle krävas enligt Epsos utvecklingsprogram från år 2008, vilket har omnämnts ovan i punkt 93, särskilt åtgärd nr 13, ska det, utan att föregripa bedömningen av dess rättsliga värde, påpekas att det i detta utvecklingsprogram är fråga om öppenhet enbart med avseende på införandet, i förfarandet vid uttagningsprov, av strukturerade intervjuer under de muntliga proven och med avseende på de olika institutionernas användning av reservlistorna. Vad konkret avser åtgärd nr 13, anger den endast att Epsos styrelse har

godkänt införandet, i förfarandet vid uttagningsprov, av en mekanism för att underlätta de sökandes tillgång till fullständig information, i syfte att minska antalet klagomål och överklaganden, dock utan att definiera det konkreta innehållet i den information som de sökande skulle få tillgång till.

- 102 Slutligen kan sökanden inte heller stödja sig på personaldomstolens dom av den 14 oktober 2008 i mål F-74/07, Meierhofer mot kommissionen (vilken efter överklagande upphävdes – men inte vad beträffar den otillräckliga motiveringen – genom den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 12 maj 2010 i mål T-560/08 P, kommissionen mot Meierhofer). I nämnda dom ogiltigförklarade personaldomstolen, på grund av att motiveringen var otillräcklig, uttagningskommitténs beslut att inte föra upp sökanden på reservlistan, eftersom kommissionen hade vägrat – för att komplettera underrättelsen om det delresultat som innebar att sökanden underkändes på det muntliga provet – att lämna kompletterande preciseringar, såsom de mellanresultat som hade använts för att beräkna nämnda delresultat och i förekommande fall utvärderingsblanketterna. Det räcker nämligen att påpeka att det i det ovannämnda målet Meierhofer mot kommissionen var personaldomstolen själv som förordnade att ytterligare upplysningar skulle läggas fram, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet, vilket inte avsåg en vägran att ge tillgång till upplysningar, såsom i förevarande fall.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling

Parternas argument

- 103 Sökanden har gjort gällande att hon nekades tillgång till sina rättade skriftliga prov, medan kommissionen i andra ärenden har överlämnat proven till de sökande, vanligtvis efter att ett klagomål ingetts till ombudsmannen. Hon har omnämnt domar från unionsdomstolarna, i vilka ett sådant utlämnande har framhållits.
- 104 Kommissionen har angett att samtliga sökande i uttagningsprovet behandlades på samma sätt och att Epsos allmänna policy är att inte lämna ut de rättade proven, eftersom de omfattas av den sekretess som omgärdar uttagningskommittéernas arbete.

Personaldomstolens bedömning

- 105 Enligt fast rättspraxis har likhetsprincipen åsidosatts när olika situationer behandlas lika eller när två kategorier av personer vars situation inte påtagligt skiljer sig åt i vare sig faktiskt eller rättsligt hänseende behandlas olika (se, bland annat, förstainstansrättens dom av den 25 oktober 2005 i mål T-368/03, De Bustamante Tello mot rådet, punkt 69 och där angiven rättspraxis).
- 106 I förevarande fall har sökanden inte hävdat att hon behandlades annorlunda än de övriga sökande i uttagningsprovet vad gäller tillgången till de rättade skriftliga proven, utan annorlunda än sökande i andra uttagningsprov som har fått tillgång till sina rättade skriftliga prov.
- 107 Till stöd för sitt resonemang har sökanden åberopat två kategorier av exempel. Den första kategorin består av exempel på situationer där en institution har gett en sökande tillgång till de rättade skriftliga proven efter ingripande av ombudsmannen, vilken agerade på grundval av ett klagomål som hade ingetts till den av nämnda sökande. Den andra kategorin utgörs av en dom från Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt och två domar från personaldomstolen.
- 108 Vad beträffar ärendena i den första kategorin av exempel, ska det påpekas att sökanden inte ingav något klagomål till ombudsmannen. Hon kan därför inte göra anspråk på att behandlas av Epsos på samma sätt som de sökande som har ingett klagomål till ombudsmannen. Vad beträffar den andra kategorin av exempel, konstaterar personaldomstolen att det framgår av domen i det ovannämnda

målet Le Voci mot rådet att även om rådet i nämnda mål, för att följa ombudsmannens rekommendation, översände en kopia av det skriftliga provet med poängsättningen till den sökande som hade ingett klagomål till ombudsmannen, åtog sig dock inte rådet genom detta översändande att i framtiden systematiskt lämna ut rättade skriftliga prov, eftersom räckvidden av ett sådant beslut av institutionen är begränsat till det enskilda fallet. I de ovannämnda målen Van Neyghem mot kommissionen och Dragoman mot kommissionen hade däremot sökandena, i likhet med sökanden i förevarande mål, fått ut sina skriftliga prov och de utvärderingsblanketter som upprättats av uttagningskommittén.

109 Härav följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den fjärde grunden.

110 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet, eftersom den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad.

Rättegångskostnader

111 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna ska, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitel 8 i avdelning II i rättegångsreglerna, tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. I artikel 88 i rättegångsreglerna föreskrivs dock att "[e]n part kan, även om han vunnit målet, förpliktas att helt eller delvis ersätta rättegångskostnaderna, om detta framstår som befogat på grund av hans uppträdande, inbegripet vid tiden före det att talan väcktes, i synnerhet om han har vållat motparten kostnader i onödan eller mot bättre vetande".

112 I förevarande fall framgår det visserligen av domskälen och slutsatserna ovan att sökanden är tappande part och att kommissionen har yrkat att hon ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Det framgår dock även att sökanden flera gånger hade begärt att upplysningar som rörde henne, avseende hennes skriftliga prov b och c, skulle lämnas ut, i enlighet med det förfarande som fastställts i punkt 4 i avsnitt D i meddelandet om uttagningsprov, och att hon hade mottagit flera meddelanden från Epso, i vilka det angavs att den begärda dokumentationen var bifogad dessa, men att Epso biföll begäran om att lämna ut upplysningar först den 16 juni 2010, det vill säga när sökanden redan hade väckt talan. Genom att förfara på detta sätt åsidosatte Epso den skyldighet som anges i meddelandet om uttagningsprov, nämligen att ge en sökande, som framställer begäran därom, ytterligare upplysningar avseende den sökandes deltagande i uttagningsprovet. Även om de begärda upplysningarna inte var absolut nödvändiga för att avfatta klagomålet, kan det inte uteslutas att sökanden, om hon hade haft tillgång till dessa i tid, skulle ha kunnat förbereda sitt klagomål och sin ansökan bättre, eller rentav besluta att inte väcka talan. Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i förevarande mål, och med den preciseringen att tillämpningen av artikel 88 i rättegångsreglerna inte är begränsad till enbart de fall då administrationen har vållat en sökande kostnader i onödan eller mot bättre vetande, ska kommissionen bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

PERSONALDOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Eva Cuallado Martorells rättegångskostnader.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 september 2012.

W. Hakenberg
Justitiesekreterare

M.I. Rofes I Pujol
Ordförande